

Кратка история на моя град

Автор: Administrator

Неделя, 22 Ноември 2009г. 02:00ч. - Последна промяна Вторник, 03 Януари 2012г. 20:07ч.

От далечните години на своето възникване и до днес Хасково уверено върви по пътя си, воден от упоритостта, трудолюбието и съзидателната амбиция на неговите жители.

Наследил богатите традиции на миналото, днес градът успешно гради своя нов, модерен и динамичен облик.

За всички, които желаят да усетят уникалния дух на Хасково – едновременно спокоен и енергичен, традиционен и прогресивен, старинен и младежки, е нашето чистосърдечно

„Добре дошли в града на Богородица!“

Хасково – селището, наследило хилядолетната история на земите си, и днес удивлява с жилавостта си да живее градивно в настоящето и с дръзкия си поглед в бъдещето. Най-вече със стремежа си да се съизмерва с другите градове на света. Той е рекордьор не само с монумента „Света Богородица с Младенеца“, но и с вярата и надеждата, че ще пребъде.

Кратка история на моя град

Автор: Administrator

Неделя, 22 Ноември 2009г. 02:00ч. - Последна промяна Вторник, 03 Януари 2012г. 20:07ч.

С любовта, с която жителите му го изграждат. Монументът „Света Богородица с Младенеца“, издигнат в чест на Божията майка, закрилницата на града, е в рекордите на Гинес. Изработен е от полимер-бетон, тежи 80 тона, общата му височина е 32,8 м, височината на статуята – 14 м. Открит е на 8 септември 2003 г. През 2004 г. в основата на монумента е изграден параклисът „Рождество Богородично“.

Разположен на пътя, свързващ Запада и Изтока, в Хасково се отразява цялата история на Европа. Пътят е причина и за възхода, и за паденията, сполетявали тези земи. Тук траките оставят силен отпечатък от разцвета на своята високоразвита цивилизация, свидетелство за което е и прочутата Александровска гробница, тук старите българи построяват уникални крепости, за да предпазят границите на българската държава от завоевателите от юг, но и понасят първите удари на византийските и османските нашествия. Тук, на пътя, се появява най-голямото тържище по българските земи през XVIII в. – Узунджовският панаир, и това ги съживява. Тук, в града на пътя, се разпалва духовният огън на Възраждането на юга, за да се поддържа силен и до днес.

Изследователите на неговата история закачливо подмятат, че Хасково е на юг от Благоевград, Ахтопол и дори от устието на Резовската река – най-южната точка на черноморския ни бряг. В по-широк мащаб и в по-европейски измерения е на почти еднаква географска ширина с Рим, Барселона, Тбилиси. Броят на жителите на града е 96 256 души, на общината – 116 705 души.

Южното географско положение на Хасково и близостта му до Бяло море, от което го отделят сравнително ниските склонове на Източните Родопи, както и лесното проникване на по-топъл въздух по долината на р. Марица, обуславят преходен климат между континенталното влияние от север и средиземноморското от юг. Средногодишната температура на Източнородопското предпланинско стъпало е 12,6°С. Зимата е мека и къса, лятото – дълго и горещо. Селските стопани недолюбват фьона през февруари, защото ранното затопляне подмамва ранноцъфтящите бадеми, кайсии, череши, но пък първият полъх на пролетта весели душите.

Територията около Хасково има типичен хълмист релеф. Като северно продължение на Източните Родопи географите справедливо я наричат Източнородопско предпланинско стъпало или Хасковска хълмиста област. Нейна западна рамка е височината Мечковец (860 м н.в.). Турското ъ име Айдаа (Меча планина) кара местните да по-известно у нас и в изворна област. Оттук тръгват реките Банска, Хасковска и Харманлийска. Бликат горещи минерални извори, тук се намират известните Хасковски минерални бани. Поради активната вулканична дейност, бушувала през терциера, в прилежащия към Хасково район има залежи на оловно-цинкови и други цветни метали.

На югозапад Хасковската хълмиста област граничи със северния склон на Източните Родопи. Тук са се прострели хребетите Чуката – от който извира Бисерна река, а като южна ограда – Гората. Цялата територия между тях, Мечковец и долината на р. Марица е леко нахълмена местност, прорязана от реки, в която изпъкват височините Хухла, Градище, Узунджовски рид, Хасковски хълм, Чала. Северно, по долината на р. Марица, земята е типично хълмиста. Най-ниската част е долината при Свиленград – 52 м н.в. Този релеф е благоприятен за почвообразователните процеси, за транспорта и строителството. По долините на реките са разположени селищата и са прокарани пътища.

Водите на Марица и няколкото нейни притока се използват главно за напояване. Голямо значение имат подпочвените води. Почвеното богатство е голямо. Алувиално-ливадните почви заемат изцяло долините на реките. Лесни за обработване и богати по съдържание, те са подходящи за отглеждане на много култури. Широко разпространение имат и черноземните смолници, и делувиално-ливадните почви. Растителното богатство, макар и неголямо, е много разнообразно.

Днес Хасково и общината са се устремили с вяра и достойнство към европейското си бъдеще. Хасковци знаят как и умеят да го постигнат. Научил ги е историческият опит от живота им на пътя. Още преди повече от 130 години чужденците забелязали,

Кратка история на моя град

Автор: Administrator

Неделя, 22 Ноември 2009г. 02:00ч. - Последна промяна Вторник, 03 Януари 2012г. 20:07ч.

че „българите тук са някак особени. Те са необикновено живи, деятелни, по-различни, откъдето и да било другаде”. И сега са такива. И сега дръзко създават традиции и символи. А онова им качество, което съгражда моста между минало и бъдеще, е техният оптимизъм.

- И гордостта от това, което вече имат.
- Най-високата статуя на „Света Богородица с Младенеца“ в света.
- Сензационната тракийска
- Александровска гробница.
- Най-старата джамия на Балканите
- Узунджовският панаир – най-големият през XVIII в.
- Първото читалище в Южна България и четвъртото поред в страната.
- Едно от първите женски дружества.
- Един от най-красивите театри в България
- Първата българска следосвобожденска поетеса.
- Най-добрият разсадник в България.